

keď zaslal jednotlivým stranám sporu vyjadrenia, nevykonal žiaden procesný úkon smerujúci k nariadeniu pojednávania alebo vydaniu rozhodnutia vo veci samej. Nejde pritom o právne či skutkovo zložitú vec, ale o bežnú občianskoprávnú vec, ktorá za štandardných okolností nevykazuje zvýšenú náročnosť. Sťažovatelia sa svojím správaním nepričinili o zbytočné prietahy, ale, naopak, sa domáhali rozhodnutia opakovanými žiadosťami o určenie pojednávania (8. 7. 2024 a 25. 6. 2025, pozn.), ako aj sťažnosťou na prietahy adresovanou predsedovi mestského súdu (16. 9. 2025, pozn.). Zbytočné prietahy boli spôsobené výlučne postupom mestského súdu, ktorý je vo veci nečinný už 1 rok a 4 mesiace.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom mestského súdu v napadnutom konaní, pričom zbytočné prietahy mali byť spôsobené výlučne jeho nečinnosťou.

5. Z relevantnej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva. V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011). V tomto kontexte ústavný súd dáva do pozornosti aj judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 15. 10. 1999, č. 26614/95, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, č. 32967/96, body 64, 65 a 66).

6. Celková dĺžka napadnutého konania od podania návrhu upomínaciemu súdu je 1 rok a 10 mesiacov, od postúpenia veci mestskému súdu uplynul 1 rok a 5 mesiacov. Táto dĺžka konania sama osebe nemá ústavnoprávne relevantnú intenzitu, ktorá by aj pri naznačenom období nečinnosti zo strany mestského súdu v súčasnosti vyžadovala prijatie ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie. Celková dĺžka napadnutého konania je aktuálne zlučiteľná s právom sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorého porušenie namietajú.

7. Ústavný súd vzhľadom na súbežne podanú sťažnosť na prietahy predsedovi mestského súdu zo strany sťažovateľov považuje za korektné dať mu priestor na vysporiadanie sa s naznačeným prietahom a zaujatie relevantných opatrení na odstránenie ich právnej neistoty.

8. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť pri jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako zjavne neopodstatnenú.

9. Toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľom podať ústavnému súdu v budúcnosti novú ústavnú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. septembra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu